

blive fyldt med Sod end en anden. Naar man tilmed ved, at de derovre have en Mængde Tørv, der ikke ere saa lidt svovlholdige, er der mange Steder, hvor det forvalder meget stor Allempe. Dertil kommer endelig, at den eneste Grund til disse 16 Tommers Skorstene er den, at de skulde have tilstrækkelig Vidde for Brandfarens Skyld. Jeg er imidlertid aldeles overbevist om og tør udtale aldeles bestemt, at der næppe skal være nogen Brandforsikringsforening i hele Landet, som skal kunne paa-vise, at der er opkommen Ildbrand, fordi Skorstenen paa Landet under Straatag har haft en indvendig Vidde af 13½ Tomme i Jirfant. Det er jeg overbevist om ikke har fundet Sted, og jeg tror ikke, der er den allermindste Betænkelighed ved at saa disse Skorstene med denne Vidde tilstrækkelig rensede. Man skal huske paa, at der her ikke er Tale om Skorstene af 30 Alens Højde og derover som i København, men at der er Tale om Skorstene fra 7—10 Alen og de ere aabenbart meget lettere at gøre rene. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig herved, da jeg ikke har Grund til at vente, at det høje Ting vil følge de Indvendinger, jeg i dette Øjeblik har at gøre mod dette Vædringsforslag; men jeg skal kun udtale det Haab, at hvis det ærede Medlems Vædring bliver vedtaget, vil det kun være saa Nar, inden vi komme til at suse med denne Sag igen og da skulde jeg gerne nære det Haab, at vi kom til at saa Bestemmelsen forandret, og navnlig, at vi maatte komme til at vedtage det Forslag, som er vedtaget i Folketinget, at vi nøjes med at give Folk paa Landet Tillabelse til at opføre Skorstene under Straatag med en indvendig Vidde af 13½ Tomme i Jirfant. Jeg tror, de ere fuldt tilstrækkelige og fuldt betryggende mod Brandfare.

Justitsministeren (M. L. M. A. N.):

Jeg kan anbefale de stillede Vædringsforslag. Det sidste Vædringsforslag, som gaar ud paa at give denne Lov en kort Varighed, er vel nærmest foranlediget ved de Betænkeligheder, som man i det andet Ting udtalte ved at give Regeringen Myndighed til, saaledes som foreslaaet i det første Punktum af § 2, at give Anordning om Forsigtighedsregler ved eksploderende Stoffers Transport til Lands. Man var vel ikke misfornøjet med det Forslag til en saadan eventuel Anordning, som jeg gjorde Udvalget i det andet Ting bekendt med, men man mente, at der jo dog maatte i Fremtiden kunde komme andre Anordninger frem, som kunde blive generende for Befolkningen.

Jeg vil nu dertil kun bemærke, at det at transportere eksploderende Stoffer over Land er jo ikke noget, som Befolkningen i sin Helhed giver sig af med, men det er kun ganske enkelte, forholdsvis saa, som en saadan Forholdsregel vilde kunde komme til at ramme. Denne Betænkelighed ved, hvad man kunde tænke sig mulig i Fremtiden, naar andre Justitsministre end jeg kommer, som altsaa maatte ikke vilde slaa sig til Taals med den Anordning, jeg havde foreskrevet, har jeg ment delvis kunde afværges ved det Vædringsforslag, som jeg antydede, og som nu den ærede Forslagsjæller har optaget som det sidste Vædringsforslag, nemlig det, at Loven ikke skal gælde længere end til 1ste April 1894, hvilket jo kun er et Par Nar, altsaa ikke nogen lang Tid. Til den Tid vil man altsaa kunne stoppe den, hvis der i Mellemtiden kommer en Anordning ud, som man ikke synes om, saa vil jo Umuligheden af at fortsætte yderligere en saadan Tilstand ret længe være givet. Jeg har derfor troet, at denne Vædring vilde formindste Betænkeligheden ved § 2 og saaledes maatte virke til, at Folketinget vedtog dette Forslag. — Hvad det andet Vædringsforslag angaar, at stemme § 8 ud, som staar i Loven, saa skal jeg først tillade mig at bemærke lige over for hvad den sidste ærede Taler ytrede, at det ærede Medlem ikke kunde være tjent med at Lovens Varighed ogsaa for § 8's Vedkommende blev indskrænket til 2 Nar; men dersom en saadan Bestemmelse, som § 8 indeholder, i det Hele taget skulde gives, saa skulle den vel have den samme Varighed som alle de øvrige Bestemmelser. Men Grunden til, at jeg støtter Vædringsforslaget om, at § 8 skal gaa ud, er den, at jeg ikke, saaledes som jeg har forelagt Lovforslaget, og saaledes som det blev behandlet indtil for kort Tid siden, havde Grund til at tro, at man ville udvide det over den Ramme, som forelaa, som jo kun er Behandlingen af særlig farlige, eksploderende, eller særlig brandfarlige Stoffer. Saa blev Forslaget i det andet Ting udviklet ved, at denne § 8 blev sat ind, som dog utvivlsomt — det-maa man være enig om — er af en anden Beskaffenhed end Lovens øvrige Indhold. Jeg havde altsaa ikke nogen Lejlighed til at indhente de fornødne Erklæringer fra alle sagkyndige eller fra dem, jeg kunde saa Erklæring fra, om en saadan Bestemmelse som i § 8, og jeg skal navnlig bemærke, at den sagkyndige Autoritet, som det jo har været lettest for mig at henvende mig til, da den er her i Byen, nemlig „Landbygningernes Brandforsikring“, har meget bestemt fraraadet en saadan Bestemmelse og har erklæret, at de